

Kvällsandakt på kyrkorådets arbetsutskotts möte med presidierna för församlingsråden (Markus 2:13-17 – söndagens evangelietext, Psalm 490)

I min barndom stod alltid radion på i köket, och det var P1 kanalen som man lyssnade på. Nuförtiden väljer man program på ett annat sätt, och flertalet streamar. Ett program i P1 har namnet Konflikt och ett annat Medierna.

Båda är de oftast folkbildande, medvetandegörande, samhälls- och institutionskritiska samt analytiska.

De lär oss, och vi tränas att tänka.

Evangelisten Markus är den av de fyra evangelisterna eller mediekanalerna som går rakt in i händelsernas centrum när han ska skriva sitt evangelium. Inte ett ord om Betlehem eller änglakörer. Istället tas vi direkt till de konflikter Jesus står inför, tar ställning i, och sätter ord på. Ja, Markus folkbildar oss genom att presentera Jesus för oss. Markus tränar oss att se världen med samma ögon som Jesus. Höra nödens skrik, lidandet och orättvisorna. Gripas och gripa in.

De två första kapitlen hos Markus beskriver därför en värld som plågas av sjukdomar som spetälska, feber, förlamning, politiskt och militärt förtryck, kulturell polarisering, sexuellt utnyttjande och annan slavhandel.

Jesus botar en spetälsk man, en förlamad människa, och en kvinna med hög feber. Han visar vänlighet mot prostituerade och delar alltså måltid med kvinnor som utnyttjas sexuellt och med de mest illojala, alltså tulltjänstemännen, som tagit tjänst hos den romerska ockupationsmakten för att driva in tull åt kejsarens arméer som håller landet i schack.

Alla dessa konflikter tar sig Jesus an. Redan i dagens söndagens evangelium påminns vi om den bredare bilden av alla dessa konflikter genom att Markus skriver att Jesus *igen*, gick längs sjön. Precis som

vid första tillfället antyds dessutom därmed att något avgörande, något paradigmiskt, ska äga rum. Och det gör det. Förgäves söker vi efter vad Jesus faktiskt dessförinnan undervisade alla de människor om som kom till honom där vid sjön. Det är säkert ingen tillfällighet, utan ett litterärt sätt att tydliggöra att det som strax efteråt skedde, är den egentliga undervisningen. Kärnan i Jesu mission med människorna, grunden i Guds rike, som kyrkan är kallad att efterlikna.

Nu i två avslutande punkter vad som hände.

1. Jesus kallar den som minst anade sig värdig, och som andra också ansåg ovärdig, för han stod ju i romarnas tjänst och tog upp skatt från sitt eget folk och gav åt fiende. Och säkert tog han med råge för att få extra själv. Varför kallade Jesus just honom, för att Jesus är naiv? Näh, för att Jesus ser längre, bryr sig mer, och vill förändring. Han försvarar sig ju med orden Det är inte de friska utan de sjuka som behöver läkare.

Förändringsmöjligheten är för Jesus viktigare än att bara legitimera de skötsamma.

2. Svaret på frågan vad Jesus egentligen undervisade folkmassorna kring där vid sjön får vi aldrig reda på. Kanske visste Markus det, men tyckte att det var betydligt viktigare att berätta hur Jesus kallar människor att följa med honom i den kärleksrörelse som ska förändra hela världen genom att befria den från sjukdomar, orättvisor och förtryck, i alla dess former.

Det är det vi, alltså du och jag är kallade till. Och den kallelsen är som en radio som står på dygnet runt.